

UCHWAŁA Nr 188/2021
RADY NAUK MEDYCZNYCH
Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego
z dnia 18 listopada 2021 r.

w sprawie odmowy nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne dr n. med. Piotrowi Borkowskiemu

Rada Nauk Medycznych Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego na podstawie art. 18a ust. 11 w związku z art. 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017, poz. 1789), Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. (Dz. U. 2018, poz. 261) w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora, w związku z art. 179 ust. 1 i 3 pkt 2 lit. b) Ustawy Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 3 lipca 2018 r. (Dz. U. 2018, poz. 1669 z późn. zm.) oraz na podstawie §29 pkt 2) i §33 ust. 1 i 2 Statutu Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego z dnia 3 czerwca 2019 r. (tj. zał. nr 1 do Uchwały nr 20/2021 Senatu GUMed z dnia 26.04.2021 r.), .)i §30 Uchwały Senatu nr 91/2020 Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego z dnia 21 grudnia 2020 r. w przedmiocie określenia szczegółowego trybu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, zasad ustalania wysokości opłaty za postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego oraz zwalniania z tej opłaty oraz sposobu wyznaczania członków komisji habilitacyjnej, na podstawie Uchwały Komisji habilitacyjnej z dnia 28 września 2021 r. powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów zawierającej opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr n. med. Piotrowi Borkowskiemu, a także na podstawie decyzji nr BCK-O/RW-1293/2019 Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów z dnia 28 maja 2020 r. uchwała, co następuje:

Rada Nauk Medycznych Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego (GUMed), po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego Kandydata, recenzjami Jego osiągnięć, stanowiskiem Komisji Habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki

medyczne oraz w wyniku przebiegu posiedzenia Rady Nauk Medycznych GUMed, postanawia odmówić nadania dr n. med. Piotrowi Borkowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne.

Niniejsza uchwała została podjęta na podstawie następujących wyników tajnego głosowania:

Do głosowania uprawnionych było **114** członków Rady Nauk Medycznych.

W głosowaniu tajnym udział wzięło **64** uprawnionych do głosowania.

Oddano **52** głosy za odmową nadania stopnia doktora habilitowanego, **2** głosy przeciw odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego, **10** osób wstrzymało się od głosowania, głosów nieważnych nie było.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Postępowanie habilitacyjne dr n. med. Piotra Borkowskiego w dziedzinie nauk medycznych w dyscyplinie medycyna zostało wszczęte w dniu 26 listopada 2018 r. Habilitant wskazał II Wydział Lekarski Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego jako jednostkę przeprowadzającą postępowanie habilitacyjne i złożył wymaganą przepisami prawa dokumentację. Rada II Wydziału Lekarskiego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego wyraziła zgodę na przeprowadzenie tego postępowania.

W dniu 11 lutego 2019 r. Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów powołała komisję habilitacyjną w następującym składzie:

1. Przewodniczący – prof. Wanda Romaniuk – Klinika Okulistyki ŚUM Katowice
2. Sekretarz – prof. Łukasz Gawęda – II Klinika Psychiatryczna WUM Warszawa
3. Recenzent – prof. Andrzej Gładysz – em. Profesor Kliniki Chorób Zakaźnych, Chorób Wątroby i Nabytych Niedoborów Odpornościowych UM Wrocław
4. Recenzent – prof. Robert Flisiak – Klinika Chorób Zakaźnych i Hepatologii UM Białystok
5. Recenzent- prof. Krzysztof Tomaszewicz – Katedra i Klinika Chorób Zakaźnych UM Lublin
6. Członek- prof. Jerzy Mackiewicz – Klinika Chirurgii Siatkówki i Ciąta Szklстого UM Lublin
7. Członek – prof. Marek Rękas – Klinika Okulistyki Wojskowy Instytut Medyczny w Warszawie

Dr n. med. Piotr Borkowski otrzymał 3 recenzje zawierające ocenę jego osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych. W konkluzjach jeden recenzent opowiedział się za nadaniem stopnia doktora habilitowanego, dwóch przeciw.

W dniu 04 czerwca 2019 r. odbyło się posiedzenie komisji habilitacyjnej, w którym uczestniczyli wszyscy członkowie komisji habilitacyjnej.

Opinie recenzentów (na podstawie protokołu Komisji habilitacyjnej)

Recenzent prof. dr hab. Robert Flisiak wydał recenzję negatywną. Dane bibliometryczne budzą wątpliwości Profesora. Recenzent podkreślił, iż poza dwoma pozycjami pierwszoautorskimi, w pozostałych pracach Habilitant zajmuje odleglejsze miejsca jako współautor, co utrudnia uznanie ich za samodzielne opracowania naukowe. Również deklarowany udział Habilitanta w tych pracach nie przekracza przynajmniej 50%. W dalszej części recenzji Prof. Flisiak zwrócił uwagę, iż problem dorobku Habilitanta stanowi również sumaryczna wartość współczynnika Impact Factor (IF=22,55), zaznaczając jednocześnie, iż jest to, najlepszy z wszystkich ocenianych parametrów. Recenzent zwrócił uwagę na celowy wybór oraz oryginalność wybranej przez dr Borkowskiego tematyki badawczej w świetle faktu, iż niewiele osób zajmuje się tą tematyką. Wskazał na fakt, iż recenzent w postępowaniu habilitacyjnym ocenia aktywność naukową Habilitanta. Tę ocenił natomiast jako niewystarczającą do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego. .

Prof. Flisiak podsumował, „iż biorąc pod uwagę wszystkie punkty recenzji jego opinia dotycząca ubiegania się przez dr Borkowskiego o stopień doktora habilitowanego jest negatywna.”

Recenzja prof. dr hab. Andrzeja Gładysza była pozytywna. Prof. Gładysz zaznaczył, iż rozpatrywał Habilitanta jako lekarza praktyka. Recenzent podkreślił, iż również on sam zajmował się zagadnieniami toksoplazmozy ocznej przez wiele lat i jak zauważył ma świadomość rzadkości problemu oraz tego, iż jest to mało zbadany problem medyczny. Prof. Gładysz pozytywnie ocenił zaangażowanie badawcze i kliniczne Habilitanta, podkreślając zbadanie znaczącej grupy pacjentów oraz publikacje w czasopiśmie anglojęzycznych. Recenzent ocenił prace Habilitanta jako spójne i autorskie. Zauważył ponadto, iż w niektórych pracach jest autorem korespondującym. Recenzent zwrócił również uwagę na zaangażowanie dydaktyczne i propagujące naukę Habilitanta. Podkreślił również dążenie Kandydata do wypracowania bardziej skutecznego leczenia i profilaktyki zmian zapalnych, jakie obserwował w związku z toksoplazmozą oczną. Mimo posiadania podobnych zastrzeżeń do dorobku Habilitanta, które zgłosił Prof. Flisiak, to jednak sam fakt zajęcia się tak niszowym tematem badawczym

i możliwościami dalszego rozwoju sprawia, iż Kandydat jest wart poparcia. Jak podkreślił Recenzent, Kandydat ma szansę na dalsze kontynuowanie swoich badań. Swoją opinię Recenzent podtrzymał na posiedzeniu Komisji.

Recenzent prof. Tomasiewicz rozważając wszystkie argumenty za i przeciw poparciu wniosku Habilitanta wydał ostatecznie recenzję negatywną. Recenzent podkreślił, iż zgadza się z Profesorem Gładyszem i zauważa doskonałe praktyczne podejście do tematu oraz doświadczenie kliniczne Habilitanta. Jednak ogląd dorobku naukowego Habilitanta wskazuje, iż jest on pierwszym autorem tylko jednej pracy (opis przypadku) w dorobku nie wchodzącym w cykl dzieła. Dlatego też, jak wskazywał recenzent, trudno obronić zaangażowanie naukowe Kandydata. Osiągnięcie naukowe, które zgłosił Habilitant zawiera dwie bardzo cenne prace, których jest pierwszym autorem. Poza tymi pracami Kandydat jest jedynie współautorem i trudno ocenić jego wkład w powstanie tych prac. Co więcej bardziej odległe pozycje współautorskie sugerują, iż wkład Kandydata w powstanie tych prac nie jest dominujący. Recenzent ocenił również, iż zaangażowanie dydaktyczne i organizatorskie Kandydata nie daje zbyt wielu argumentów za pozytywną oceną. Na koniec Prof. Tomasiewicz odniósł się do, wspomnianego przez Prof. Flisiaka, niskiego indexu cytowania. Jak zauważył recenzent, rozważając również niszową dziedzinę, jaką zajmuje się Kandydat, wskazywane cytowania na poziomie 29 to niewielki wynik. Recenzent podsumował, iż w świetle przytoczonych w recenzji argumentów wystawił negatywną opinię o dopuszczeniu Kandydata do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Członek Komisji Prof. dr hab. Marek Rękas zauważył, iż dorobek dr Borkowskiego dotyczy pogranicza dwóch dziedzin — okulistyki i chorób zakaźnych. Podkreślił również, że omawiane współczynniki oddziaływania należy rozpatrywać z dwóch perspektyw. Z jednej strony dorobek oceniany jest poprzez parametry naukowe (ilość punktów). Z drugiej jednak strony należy oceniać oddziaływanie dr Borkowskiego „na rynku”. Jak podkreślił Prof. Rękas dr Borkowski jest znakomicie rozpoznawanym specjalistą w swojej dziedzinie, co również potwierdzają opublikowane prace. Ponadto Prof. Rękas zwrócił uwagę, iż co do zarzutów o niski współczynnik oddziaływania należy zauważyć, że okulistyka jako dziedzina charakteryzuje się raczej niskimi współczynnikami IF. Członek Komisji ocenił dzieło zgłoszone przez Kandydata jako bardzo cenne i nie budzące wątpliwości. W swojej wypowiedzi

Profesor Rękas pozytywnie ocenił również wystąpienia konferencyjne Kandydata, które wskazują, iż jest specjalistą w swojej dziedzinie. Podkreślił, iż dorobek naukowy Kandydata został również uznany przez Radę II Wydziału Lekarskiego. **W swojej opinii Prof. Rękas podkreślił, iż popiera starania dr Borkowskiego o uzyskanie tytułu doktora habilitowanego.** Nawiązując do zarzutów o niskich wskaźnikach cytowań i indexu Hirscha wskazał, iż w niektórych dziedzinach nie należy spodziewać się wysokich wskaźników.

Członek Komisji Prof. dr hab. Jerzy Mackiewicz pozytywnie oceniając dorobek Kandydata, w którym opracował i opublikował bardzo cenną metodę leczenia przebiegu toksoplazmozy ocznej. Prof. Mackiewicz zauważył również, iż dr Borkowski spełnia kryteria jakie stawia habilitantom II Wydział Lekarski WUM. W dalszej części wypowiedzi, Prof. Mackiewicz zauważył, iż z jego doświadczenia jako Członka I Wydziału Lekarskiego w Lublinie przechodziły habilitacje z mniejszym dorobkiem i z dalszymi pozycjami autorskimi. Prof. Mackiewicz zauważył, iż zrozumiał w świetle dość niszowej dziedziny jaką zajął się Habilitant jest dość niski index cytowań. Podsumowując, Prof. Mackiewicz powiedział, iż mimo sprzeczności z recenzjami dwóch recenzentów, **jego opinia na temat Kandydata jest pozytywna**, spełnia on bowiem większość kryteriów postawionych przez II Wydział Lekarski WUM.

Przewodnicząca Komisji Prof. dr hab. Wanda Romaniuk wyraziła pozytywną opinię zauważając, że dorobek Habilitanta inaczej mogą oceniać specjaliści okulistyki, a inaczej chorób zakaźnych. Profesor Romaniuk zauważyła również, Kandydat spełnia wymogi ustawy o stopniach i tytułach naukowych i poparła dalsze starania dr Borkowskiego o uzyskania tytułu doktora habilitowanego. Profesor podkreśliła, iż zajmowanie się przez 20 lat przez dr Borkowskiego pacjentami z niezwykle rzadkim i problematycznym (zarówno diagnostycznie, jak i terapeutycznie) schorzeniem zasługuje na uznanie. Opracowanie przez dr Borkowskiego nowej metody leczenia sprawia, iż Przewodnicząca popiera starania Kandydata.

Sekretarz komisji Prof. Łukasz Gawęda wyraził swoje wątpliwości co do wkładu Kandydata do prac zgłoszonych jako osiągnięcie. Zauważył również, że Habilitant nie wskazał żadnego udziału w grantach badawczych oraz nie spełnia wymogów prowadzenia prac magisterskich czy też bycia promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim.

Podsumowując posiedzenie Przewodnicząca Komisji stwierdziła, że po zapoznaniu się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym Habilitanta, opiniami zawartymi w przedstawionych recenzjach i dyskusji, poddaje pod głosowanie uchwałę Komisji zawierającą opinię w sprawie nadania dr Piotrowi Borkowskiemu stopnia doktora habilitowanego.

W głosowaniu nad poparciem wniosku dr Piotra Borkowskiego wzięło udział 7 członków komisji. 4 osoby opowiedziały się za poparciem wniosku, 3 osoby zagłosowały przeciw, głosów wstrzymujących nie było. Tym samym komisja habilitacyjna podjęta w dniu 04.06.2019 r. uchwałę w sprawie nadania Habilitantowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie medycyna. Komisja nie sporządziła merytorycznego uzasadnienia swojej Uchwały.

W związku z powyższą uchwałą Komisji sprawa została skierowana do Rady II Wydziału Lekarskiego WUM, która w dniu **18.09.2019 r.** podjęła uchwałę o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego Kandydatowi (na 55 osób uprawnionych do głosowania, w głosowaniu udział wzięło 37 osób: 16 głosów na TAK, 14 na NIE, wstrzymało się 7 osób, głosów nieważnych – nie było.

W uchwale Rady II Wydziału Lekarskiego WUM nie podano merytorycznego uzasadnienia uchwały.

22.11.2019 r. Kandydat złożył odwołanie od ww. uchwały, w którym sformułował następujące zarzuty:

- naruszenie art. 77 §1 i 80 k.p.a. w związku z art. 29 ust. 1 u.s.n. poprzez nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego w postaci uchwały Komisji Habilitacyjnej i protokołu Komisji Habilitacyjnej z dnia 4 czerwca 2019 r. oraz recenzji dorobku habilitacyjnego zgromadzonego w postępowaniu habilitacyjnym, oraz przekroczenie granic swobodnej oceny materiałów dowodowych zgromadzonych w postępowaniu habilitacyjnym,

- naruszenie art. 16 ust. 1 i 2 w związku z 18a ust. 11 u.s.n. oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć Osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. Nr 196, poz. 1165) poprzez odmowę nadania Kandydatowi stopnia doktora habilitacyjnego pomimo spełniania kryterium znacznego wkładu w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazywanie się istotną aktywnością naukową,

- naruszenie art. 107 §1 pkt 6 i §3 k.p.a. w związku z art. 29 ust. 1 u.s.n. poprzez sporządzenie niewłaściwego uzasadnienia skarżonej uchwały,

- Recenzentom: Prof. dr hab. Robertowi Flisiakowi, dr hab. n. med. Krzysztofowi Tomaszewiczowi naruszenie art. 18a ust. 7 w związku z art. 16 ust. 1 i 2 u.s.n. poprzez niewłaściwe sporządzenie recenzji w toku postępowania habilitacyjnego,

- naruszenie art. 18 a ust. 5 pkt 2 u.s.n. poprzez powołanie w skład komisji habilitacyjnej Prof. dra hab. Roberta Flisiaka, dra hab. n. med. Krzysztofa Tomaszewicza, dr hab. n. med. Łukasza Gawędy, jako osób nieposiadających uznanej renomy naukowej, w tym międzynarodowej, w specjalizacji Habilitanta

- sprzeczność z uchwałą Komisji Habilitacyjnej z dnia 4 czerwca 2019 r., co stanowi naruszenie art. 18a ust. 11 i 13 u.s.n.,

- naruszenie ducha prawa wyrażonego w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki,

- naruszenie art. 18a ust. 11 u.s.n. poprzez podjęcie sprzecznej wewnętrznie uchwały w sprawie stopnia doktora habilitowanego oraz niepodjęcie uchwały o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów decyzją z dnia 28 maja 2020 r. (BCK-O/RW-1293/2019), po rozpatrzeniu odwołania dr n. med. Piotra Borkowskiego z dnia 22 listopada 2019 r. od uchwały Rady II Wydziału Lekarskiego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z dnia 18 września 2019 r. postanowiła uchylić zaskarżoną uchwałę i przekazać Gdańskiemu Uniwersytetowi Medycznemu postępowanie do ponownego rozpatrzenia.

W postępowaniu odwoławczym Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów w trybie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017, poz. 1789) powołała recenzenta, który pozytywnie zaopiniował odwołanie wskazując błędy Rady Wydziału. Uznał on również, że recenzje negatywne nie wystarczająco ustosunkowały się co do spełnienia kryteriów przez habilitanta, które uniemożliwiały nadanie stopnia doktora habilitowanego przez co został naruszony art. 18a ust. 7 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm.).

Recenzent Centralnej Komisji uznał, że oceniając dorobek naukowy dr n. med. Piotra Borkowskiego oraz analizę bibliometryczną publikacji jego autorstwa należy uznać, że stanowi ona

znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej. Spełnia on również zdecydowaną większość kryteriów przywołanego rozporządzenia.

Dalej Recenzent podkreślił, że dr n. med. Piotr Borkowski jest autorem i współautorem 31 publikacji, z których 23 zostały opublikowane po otrzymaniu stopnia doktora nauk medycznych. Tematyka większości jego prac dotyczy zapaleń błony naczyniowej szczególnie wywołanych przez pasożyta Toksoplazma gondii. Część z nich poświęcona jest opracowaniu i ocenie klinicznej nowego schematu leczenia toksoplazmozy ocznej antyfoliantami w niższych dawkach bez suplementacji kwasem folinowym. Powoduje to znaczne zmniejszenie działań ubocznych tych leków, które występują dość często. Opracowanie tego nowego schematu leczenia stanowi znaczny postęp w leczeniu toksoplazmozy i znalazło to międzynarodowe uznanie. Prace dr Borkowskiego stanowiące jego osiągnięcie naukowe dotyczą problemu z pogranicza chorób zakaźnych i okulistyki. W związku z tym godne podkreślenia jest, że wszyscy wybitni polscy okuliści uznali, że dorobek habilitanta spełnia wymogi ustawy o stopniach i tytule naukowym i rekomendowali dopuszczenie do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Niewłaściwe sporządzenie recenzji przesądza o wadach dalszego postępowania, a zatem zarzuty dotyczące uchwały komisji habilitacyjnej, niewłaściwego uzasadnienia uchwały i inne podniesione w odwołaniu nie mają znaczenia, gdyż już na wcześniejszym etapie postępowania doszło do błędów, które eliminują prawidłowość dalszych etapów procesu.

Prezydium Centralnej Komisji, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Sekcji w rozpatrywanej sprawie postanowiło w głosowaniu tajnym uchylić zaskarżoną uchwałę Rady Wydziału, której dotyczy odwołanie i przekazać Gdańskiemu Uniwersytetowi Medycznemu postępowanie habilitacyjne do ponownego rozpatrzenia. Centralna Komisja zaznacza, że przy ponownym rozpoznawaniu sprawy organ I instancji weźmie pod uwagę, że recenzje sporządzone przez recenzentów muszą odnosić się również do kryteriów określonych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r, w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) w sposób umożliwiających ocenę czy Kandydat spełnia czy też nie spełnia wymogów do nadania mu stopnia doktora habilitowanego.

Podstawą uchylenia uchwały Rady II Wydziału Lekarskiego WUM było między innymi:

- naruszenie art. 77 §1 i 80 k.p.a. w związku z art. 29 ust. 1 u.s.n. poprzez nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego w postaci uchwały Komisji Habilitacyjnej i protokołu Komisji Habilitacyjnej z dnia 4 czerwca 2019 r. oraz recenzji dorobku habilitacyjnego zgromadzonego w postępowaniu habilitacyjnym, oraz przekroczenie granic swobodnej oceny materiałów dowodowych zgromadzonych w postępowaniu habilitacyjnym,

- naruszenie art. 16 ust. 1 i 2 w związku z 18a ust. 11 u.s.n. oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć Osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. Nr 196, poz. 1165) poprzez odmowę nadania stopnia doktora habilitowanego pomimo spełniania kryterium znacznego wkładu w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazywanie się istotną aktywnością naukową,

- naruszenie art. 107 §1 pkt 6 i §3 k.p.a. w związku z art. 29 ust. 1 u.s.n. poprzez sporządzenie niewłaściwego uzasadnienia skarżonej uchwały,

Nie wyjaśniono, dlaczego osiągnięcie naukowe nie spełnia wymogów określonych w art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym. Nadto nie wyjaśniono powodów dlaczego Rada nie zgodziła się z opinią Komisji habilitacyjnej.

W wyniku przekazania sprawy do rozpatrzenia Radzie Nauk Medycznych GUMed Przewodnicząca RNM Prof. dr hab. M. Alicja Dębska-Ślizień zwróciła się do Profesorów Flisiaka oraz Tomasiewicza o uzupełnienie recenzji. Te wpłynęły 08.02.2021 r. oraz 06.04.2021 r.

Obydwaj Recenzenci bardzo szczegółowo ocenili dorobek Habilitanta w kontekście kryteriów Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r.

Podsumowując swoją recenzję Prof. Flisiak podtrzymał opinię, że przedstawione do zaopiniowania dorobek naukowy i osiągnięcie naukowe doktora Piotra Karola Borkowskiego nie spełniają wymogów koniecznych do uzyskania stopnia doktora habilitowanego, głównie ze względu na niewielką liczbę i obiektywną wartość prac oryginalnych oraz brak możliwości potwierdzenia znaczącego wkładu w przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe, a przez to niemożliwy do ustalenia znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej. Zaznaczył, że o trafności wcześniejszej oceny jakości dorobku kandydata świadczy fakt, że pomimo upływu 2 lat od czasu oceny bibliometrycznej wskaźnik Hirscha wzrósł zaledwie z 3 do 4.

Prof. Tomasiewicz również rozbudował swoją recenzję reasumując ją stwierdzeniem, że wskazane w poszczególnych punktach spełnienie części kryteriów oraz niespełnienie pozostałych nie zmieniają

jego negatywnej oceny w zakresie spełnienia podstawowego wymogu Art. 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki tj. „osiągnięcia naukowe uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej”. Stwierdził, że niespełnione zostały wymogi ustawowe niezbędne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Prof. Tomaszewicz uzasadnia opinię następująco „Niewielka liczba prac oryginalnych (poza osiągnięciem naukowym), odległe pozycje w zespole autorów publikacji oraz niski współczynnik Hirscha i mała liczba cytowań, przy równoczesnym niespełnieniu wielu innych kryteriów z §3, 4 i 5 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r.”.

08.06.2021 r. odbyło się kolejne posiedzenie komisji habilitacyjnej, zwołane na podstawie uzupełnionych recenzji. Jednak protokół z tego posiedzenia przystano Przewodniczącej RNM niepodpisany. Przewodnicząca komisji prof. dr hab. Wanda Romaniuk wyjaśniła w piśmie, iż nie mogła nadesłać podpisanego protokołu, gdyż nie uzyskał on akceptacji wszystkich członków komisji. Ponadto podczas tego posiedzenia komisja nie podjęła uchwały w przedmiocie wyrażenia opinii w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.

28.09.2021 r. odbyło się kolejne posiedzenie komisji habilitacyjnej, w formie zdalnej za pomocą programu zoom.

25.10.2021 r. wpłynęła uchwała komisji habilitacyjnej zawierająca pozytywną opinię w sprawie nadania dr Piotrowi Borkowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne (wynik głosowania: 4 głosy za, 3 głosy przeciw). Komisja nie sporządziła merytorycznego uzasadnienia swojej Uchwały.

25.10.2021 r. wpłynęło od prof. Roberta Flisiaka stanowisko odrębne wobec Uchwały komisji habilitacyjnej z dnia 28.09.2021 r., w którym zwraca uwagę na kluczowe elementy leżące u podstaw negatywnej opinii:

1. Spośród 6 prac wchodzących w skład przedstawionego do oceny osiągnięcia naukowego tylko w 2 kandydat jest pierwszym autorem. W związku z tym wątpliwym jest ustalenie, czy kandydat wniósł znaczny wkład jako współautor tych prac w omawiane osiągnięcie naukowe, a przez to czy wniósł

znaczący wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej. Oznacza to niespełnienie podstawowego warunku dopuszczającego do postępowania habilitacyjnego Art. 16 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

2. Kandydat nie spełniał 9 spośród 14 kryteriów oceny w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej zawartych w §5 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011.

3. W skład przedstawionego do oceny osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę wnioskowania o stopień naukowy doktora habilitowanego wchodzi 6 publikacji o łącznej wartości Impact Factor 13,515 i punktacji MNiSW 139. Oznacza to że 60% całkowitego dorobku kandydata wyrażonego sumaryczną wartością wskaźnika Impact Factor (22,55) została włączona do osiągnięcia naukowego stanowiącego przedmiot postępowania habilitacyjnego.

4. Dorobek naukowy kandydata w momencie składania wniosku (ocena bibliometryczna biblioteki WUM z dnia 3-10-2018), według kryteriów zawartych w § 4 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011, charakteryzował się między innymi:

- a. współautorstwem 10 prac oryginalnych i 1 opisu przypadku w czasopismach posiadających Impact Factor,
- b. sumaryczną wartością Impact Factor publikacji naukowych - 22,55,
- c. sumaryczną punktacją MNiSW — 302,
- d. liczbą cytowań publikacji według Web of Science — 29,
- e. wskaźnikiem Hirscha według Web of Science — 3.

Profesor Flisiak pisze dalej, że „oceniając dorobek naukowy Recenzent musiał z oczywistych względów kierować się kryteriami obowiązującymi w mojej macierzystej uczelni, a z tej perspektywy jego wartość była na poziomie jakiego oczekuje się od kandydata na stopień doktora, a nie doktora habilitowanego. Warto zwrócić uwagę, że pomimo upływu 3 lat od złożenia pierwotnego wniosku w WUM dorobek kandydata nie uległ istotnemu zwiększeniu”.

Powyższe oznacza, że obie negatywne recenzje dorobku naukowego Kandydata, po ich uzupełnieniu w sposób nader precyzyjny opisały przyczyny niespełnienia przez ten dorobek kryteriów wymaganych przez przepisy ustawy i rozporządzenia MNiSzW z dnia 1.09.2011 r. Wszystkie zatem recenzje dorobku naukowego Kandydata uznać należy za sporządzone prawidłowo.

18 listopada 2021 r. odbyło się posiedzenie Rady Nauk Medycznych GUMed. Na posiedzeniu tym Rada, działając na podstawie art. 18 a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789), w związku z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. - Przepisy wprowadzające ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1669 z późn. zm.) oraz na podstawie §30 Uchwały Senatu nr 91/2020 Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego z dnia 21 grudnia 2020 r., a także uwzględniając zalecenia Centralnej Komisji Do Spraw Stopni i Tytułów zawarte w decyzji tego organu z 28 maja 2020 r. (tj. art. 16 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz art. 107 §1 Kodeksu postępowania administracyjnego) oraz zalecenia Rady Doskonałości Naukowej zawarte w piśmie nr BCK-IV-O/RW-1293/2019 do Przewodniczącej Rady Nauk Medycznych GUMed z dnia 15.12.2020 r., podjęła uchwałę o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne dr n. med. Piotrowi Borkowskiemu.

Członkowie Rady Nauk Medycznych GUMed mieli wgląd do pełnej dokumentacji postępowania habilitacyjnego dr n. med. Piotra Borkowskiego. Na posiedzenie zaproszono wszystkich członków komisji habilitacyjnej. Uczestniczyli w nim: prof. dr hab. Wanda Romaniuk, która była przewodniczącą Komisji habilitacyjnej, prof. dr hab. Robert Flisiak - recenzent, prof. dr hab. Krzysztof Tomaszewicz - recenzent, prof. uczelni Łukasz Gawęda - sekretarz komisji, prof. dr hab. Jerzy Mackiewicz – członek komisji.

W trakcie posiedzenia przebieg postępowania habilitacyjnego przedstawiła Prof. dr hab. M. Alicja Dębska-Ślizień, Przewodnicząca Rady. W prezentacji (32 przeznacza, dostępne jako załącznik) przedstawiła dorobek Habilitanta, oraz szczegółowo opisane powyżej dotychczasowe postępowanie, najważniejsze wnioski recenzentów, w tym opinię recenzenta powołanego w postępowaniu odwoławczym.

Po prezentacji Prof. dr hab. M. Alicja Dębska-Ślizień otworzyła dyskusję.

Pełny przebieg prezentacji oraz dyskusji dostępny jest w protokole nr 10 z posiedzenia Rady Nauk Medycznych z dnia 18.11.2021 r., który stanowi Załącznik do niniejszej uchwały Rady.

W dyskusji głos zabrali: Prof. dr hab. Jerzy Mackiewicz, Prof. dr hab. Wanda Romaniuk, Prof. dr hab. Robert Flisiak, Prof. dr hab. Krzysztof Tomaszewicz, Prof. uczelni dr hab. Łukasz Gawęda – członkowie

komisji habilitacyjnej oraz członkowie Rady Nauk Medycznych: dr hab. Tomasz Smiatacz, prof. dr hab. Wojciech Biernat i prof. dr hab. Jacek Witkowski. Zdania były podzielone. Dokładny przebieg dyskusji dostępny w wyciągu z protokołu z posiedzenia RNM GUMed z dnia 18.11.2021 r., ich przytaczanie przekracza ramy niniejszej uchwały.

Z jednej strony podkreślano osiągnięcia Habilitanta jako specjalisty chorób zakaźnych i jego osiągnięcia z pogranicza specjalności okulistycznej i chorób zakaźnych, z drugiej strony wskazywano, że komisja habilitacyjna i Rada Nauk Medycznych powinny oceniać dorobek naukowy i osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę ubiegania się o stopień naukowy, a nie zawodowe osiągnięcia Kandydata.

Podkreślano, że pomimo wartościowych publikacji włączonych do osiągnięcia naukowego, udział Kandydata w ich tworzeniu wydaje się niewystarczający do uznania ich za samodzielne dzieło mogące stanowić podstawę do przyznania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Jednocześnie to właśnie osiągnięcie naukowe dominowało w dorobku naukowym Kandydata, dlatego całościowa aktywność naukowa Kandydata w opinii obecnych recenzentów nie spełniała wymogu wykazania się przez Kandydata istotną aktywnością naukową.

Po zakończeniu dyskusji Przewodnicząca poddała pod głosowanie w trybie tajnym wnioski o nadanie dr n. med. Piotrowi Borkowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki medyczne. Zgodnie ze Statutem GUMed nad nadawaniem stopni naukowych głosują profesorowie i profesorowie uczelni. Głosowania odbywają się zwykłą większością głosów. Na 114 członków Rady Nauk Medycznych uprawnionych do głosowania, w głosowaniu tajnym udział wzięło 69 uprawnionych do głosowania. Za nadaniem stopnia oddano 9 głosów, 47 osób było przeciw, 13 osób wstrzymało się od głosu, głosów nieważnych nie było. W wyniku powyższego głosowania Rada Nauk Medycznych nie podjęła uchwały o nadaniu dr Piotrowi Borkowskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

W związku z wynikiem głosowania Przewodnicząca Rady zarządziła głosowanie w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Piotrowi Borkowskiemu.

Na 114 członków Rady Nauk Medycznych uprawnionych do głosowania, w głosowaniu tajnym udział wzięło 64 uprawnionych do głosowania. Oddano 52 głosy za odmową nadania stopnia doktora habilitowanego, 2 głosy przeciw odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego, 10 osób wstrzymało się od głosowania, głosów nieważnych nie było.

Wskazać należy, że Rada Nauk Medycznych GUMed wnikliwie przeanalizowała i wszystkie dostępne dokumenty (dorobek naukowy, w tym cykl publikacji składający się na osiągnięcie naukowe, recenzje nadesłane w postępowaniu habilitacyjnym, obie uchwały i protokoły komisji habilitacyjnej, w tym wypowiedzi recenzentów na posiedzeniu Komisji oraz wypowiedzi członków Komisji na tym posiedzeniu), obszerną prezentację dorobku Habilitanta i przebiegu postępowania habilitacyjnego dokonaną przez Przewodniczącą RNM GUMed, opinie samodzielnych pracowników nauki wyrażone w trakcie posiedzenia RNM GUMed, w tym również wypowiedzi dwóch recenzentów oraz obecnych pozostałych członków komisji (przewodnicząca, sekretarz, członek) oraz przesłaną drogą mailową opinią prof. Rękasa.

Należy zatem przyjąć, że RNM GUMed głosami swoich członków - samodzielnych pracowników nauki GUMed, podjęła przedmiotową uchwałę na podstawie całości zebranego i przedstawionego materiału, w wyniku jego oceny zbieżnej z krytycznymi wypowiedziami wobec dorobku Habilitanta zawartymi w ww. materiale. RNM miała również pełen dostęp do pozytywnych opinii, zostały one zaprezentowane przez Przewodniczącą oraz wyrażone przez obecnych na posiedzeniu członków komisji habilitacyjnej.

W zakresie oceny wkładu Habilitanta w rozwój dyscypliny nauki medyczne uznano, że ani przedstawione recenzje, ani argumentacja zawarta w wypowiedziach uczestników posiedzeń Komisji habilitacyjnej, RNM GUMed, nie przemawiają przekonująco za spełnieniem przez Habilitanta wymogu, aby jego osiągnięcia naukowe spełniały znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk medycznych, oraz aby sam Habilitant wykazał się istotną aktywnością naukową.

Z opisanego powyżej przebiegu postępowania jednoznacznie wynika, że wszystkie materiały i opinie zostały wzięte pod uwagę i 64 profesorów (tytułarnych i profesorów GUMed) podjęto właśnie na ich podstawie decyzję o nienadaniu stopnia (52 głosy negatywne).

Dlatego RNM GUMed uznała, że osiągnięcie naukowe Habilitanta nie spełnia wymogów określonych w art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym.

Należy zaznaczyć, że Komisja habilitacyjna nie przedstawiła merytorycznego uzasadnienia swojej uchwały, poza formalnym wynikiem głosowania nad jej podjęciem. Wypowiedzi dwóch recenzentów i sekretarza na posiedzeniu Komisji zawierały w większości argumenty krytyczne wobec dorobku naukowego Habilitanta. Natomiast pozytywne opinie pozostałych członków komisji w tym

przewodniczącej i recenzenta uznawały dorobek naukowy ale szczególnie podkreślały kliniczne osiągnięcia Habilitanta, mianowicie, że po dwudziestoletnich doświadczeniach Habilitant wypracował oryginalny schemat leczenia ocznej toksoplazmozy, który pozwala na uniknięcie nawrotów, pozwala na uniknięcie zaostrzeń i stanu zapalnego i właściwie tylko okuliści są w stanie powiedzieć jak ważne jest to osiągnięcie.

Nie sposób zatem odnieść się do ustaleń Komisji mających przemawiać za pozytywną oceną dorobku naukowego Habilitanta, skoro wskazania mogące stanowić o takich ustaleniach nie znalazły odzwierciedlenia w uzasadnieniu uchwały komisji habilitacyjnej.

W czasie dyskusji podczas posiedzenia RNM GUMed podkreślano zalety Kandydata jako specjalisty, gdy tymczasem do zadań komisji habilitacyjnej i Rady Nauk Medycznych należy ocena dorobku naukowego. Stwierdzono, że dorobek zawodowy oceniany jest przy okazji egzaminu specjalizacyjnego i Kandydat pozytywnie przeszedł tą ocenę w zakresie chorób zakaźnych.

Habilitacja to nie jest i nie może być najwyższym stopniem specjalizacji zawodowej i według członków RNM nie można doprowadzać do deprecjacji nauki i stopni naukowych.

Nadanie stopnia doktora habilitowanego jest to uznanie kandydata jego zdolności naukowych, jego osiągnięcia naukowego, jego dorobku naukowego a nie jego fachowości klinicznych czy specjalności jaką reprezentuje.

Szczegółowa ocena osiągnięcia naukowego

Przedstawiony jako osiągnięcie naukowe cykl publikacji powiązanych tematycznie zatytułowany „Leczenie i wtórna profilaktyka pacjentów z oczną toksoplazmozą” został w postępowaniu habilitacyjnym w większości oceniony negatywnie.

Zauważono, że w 4 spośród 6-ciu prac Habilitant ma umiarkowany wkład własny (20%, 25%, 30% i 35%), a jedynie w dwóch pracach jest pierwszym autorem, co oznacza że w większości prac wkład Habilitanta wynosi poniżej 50%,

Mimo, że recenzje prof. Andrzeja Gładysza i recenzenta Centralnej Komisji zawierają pozytywne konkluzje odnośnie tego, że praca spełniła wymóg ustawowy, to jednak Rada Nauk Medycznych, uznała że cykl publikacji stanowiących osiągnięcie habilitacyjne nie spełnia warunków pozwalających na przyznanie stopnia doktora habilitowanego ze względu na fakt, iż wskazany przez Kandydata jego procentowy wkład w autorstwo większości prac nie był dominujący, Kandydat

wbrew wymogowi wynikającemu z § 2 Rozporządzenia MNiSzW z dnia 1.09.2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego nie wskazał precyzyjnie (inaczej niż procentowo) własnego wkładu w autorstwo tych prac, których nie był pierwszym współautorem, a zatem wkładu tego Rada nie mogła uznać za wkład znaczący w rozwój danej dyscypliny naukowej – wymagany przez art. 16 ustawy.

To w uznaniu członków RNM uczestniczących w posiedzeniu było niewystarczające do otrzymania stopnia doktora habilitowanego.

Szczegółowa ocena dorobku naukowego

W zakresie oceny istotności aktywności naukowej Habilitanta uznano, że ocena osiągnięć naukowych nie upoważnia do wnioskowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Uwagę zwraca niewielka liczba opublikowanych prac, niska liczba cytowań oraz w konsekwencji niski indeks Hirscha. Ponadto brak jakiegokolwiek doświadczenia w prowadzeniu projektów naukowych przeczy twierdzeniu, że Habilitant jest samodzielnym badaczem.

Ponadto większość dorobku Kandydata została włączona do osiągnięcia naukowego stanowiącego przedmiot postępowania habilitacyjnego.

Na podstawie opinii większości członków Rady Nauk Medycznych oraz części składu komisji habilitacyjnej, która wzięta udział w dyskusji na posiedzeniu RNM można sądzić, że dokonania Habilitanta nie świadczą o istotnej aktywności naukowej. Należy ponadto podkreślić, że wszyscy samodzielni pracownicy nauki - członkowie RNM GUMed biorący udział w dyskusji w posiedzeniu RNM wyrazili jednoznacznie negatywne opinie na temat osiągnięć naukowych Kandydata ubiegającego się o stopień doktora habilitowanego.

W interpretacji Rady Nauk Medycznych GUMed przytoczone w uzasadnieniu argumenty są wystarczające przeciwko spełnieniu przez Habilitanta wymogów art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. - o stopniach naukowych i tytule naukowym (Dz. U. 2017, poz. 1789), a zatem podjęto decyzję odmowną w przedmiotowej sprawie.

Pouczenie:

Niniejsza uchwała jest nieostateczna. Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017, poz.

1789) w związku z art. 179 ust 10 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stronie przysługuje prawo do wniesienia odwołania do Rady Doskonałości Naukowej za pośrednictwem Rady Nauk Medycznych Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego w terminie miesiąca od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący Rady Nauk Medycznych

Prof. dr hab. M. Alicja Dębska-Ślizień

Alicja Dębska-Ślizień

Otrzymują:

Dr n. med. Piotr Borkowski *pełnomocnik
D. Kala*

Rada Doskonałości Naukowej

